№ 9. Czwartek 12. Stycznia 1860. Rok wydania 50.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z poczta kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. – Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. – Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wys. c. k. ministeryum finansów mianowało prowizorycznego c. k. kontrolora I. klasy przy kameralnym urzędzie ekonomicznym *Macieja Rożyckiego*, prowizorycznym zarządcą kameralnym II. klasy.

Sprawy krajowe.

(Posiedzenie komisyi obradującej nad ustawą gminną na dniu 3. grudnia.)

(Ciąg dalszy.)

§. 132. „Pod względem spraw publicznych należy do magi„stratu, jako urzędu ustanowionego na to w granicach obrębu „gminnego.“

„1. Załatwiać we względzie administracyi politycznej w mia„stach podlegających bezpośrednio władzy obwodowej sprawy urzędu „powiatowego, a w miastach podlegających bezpośrednio namiestnic„twu oprócz powyższych także sprawy, przydzielone władzy obwo„dowej w pierwszej instancyi“;

„2. zajmować się poborem i odstawą stałych podatków i do„datków za pośrednictwem podległej kasy gminnej“;

„3. w sprawach sądowych“

„*a)* rozstrzygać spory prawne aż do kwoty 50 zł. z ograniczeniem „przepisanem w §. 133 i exekwować wydane wyroki“;

„*b)* użyczać sądom przepisanej w §. 134 pomocy w wykonywaniu „ich funkcyi.“

Referent wspomiał co do ustępu 3. tego paragrafu, że komitet uchwalił przydzielić magistratowi rozstrzyganie sporów prawnych aż do kwoty 50 zł. w. a., on zaś sam proponował tylko 15 zł. w. a. jako najwyższą kwotę, do której miałby rozstrzygać magistrat spory prawne.

Niektórzy członkowie komisyi radzili podwyższyć tę kwotę aż do 100 zł. w. a.

Przy głosowaniu uchwalono większością głosów, ustanowić tę kwotę podług projektu komitetu na 50 zł. w. a.

Zresztą przyjęto ten paragraf bez debaty.

§. 133. „Spory prawne (§. 132 l. 3 *a)* o kwotę nieprze„wyższającą 50 zł. w. a. z wyjątkiem takich, gdzie przysięga stron „stanowi jedyny dowód, rozstrzyga magistrat stanowczo i bez do„zwolenia dalszego procesu, jeżeli oskarżony ma stałą siedzibę „w obrębie gminy. Wyrok ma być wciągnięty w przepisane reje„stra, z których na żądanie wydawane być mają kopie stronom. „Exekwowanie takich wyroków przysłuża magistratowi o tyle tylko, „jeżeli odnoszą się do ruchomości, znajdujących się w granicach „obrębu gminnego. Co do rzeczy nieruchomych i praw intabulo„wanych, jako też co do ruchomości znajdujących się po za obrę„bem gminy przyzwala exekucyę przynależny sąd. — Oprócz tego „może magistrat próbować i przedsiębrać na żądanie skarżącej „strony połączoną z prawem exekucyi ugodę w sprawach aż do „kwoty 100 zł. w. a. albo o przedmiot równie wysokiej wartości „pieniężnej, ale przeprowadzenie exekucyi w takich ugodach za„strzeżone jest przynależnemu sądowi.“

Referent przytacza, że podług uchwały komitetu przyjęty został do tego paragrafu, podobnie jak w regulaminie dla gmin wiejskich, dodatek tej treści, że magistrat może na żądanie skarżącej strony próbować i przedsiębrać połączoną z prawem exekucyi ugodę w sporach prawnych aż do kwoty 100 zł. w. a. — Komisya potwierdziła ten dodatek i uchwaliła większością głosów podwyższyć tę kwotę ze 100 na 500 zł. w. a.

§. 134. „Udzielanie pomocy w funkcyach sądowych (§. 132 „l. 3 *b)* dzieli się *a)* na polecenie sądu“:

„1. Doręczanie mandatów.“

„2. Przeprowadzanie exekucyjnego fantowania, szacowania, „sprzedaży i innych kroków exekucyjnych przy ruchomościach.“

„3. Spisywanie inwentarza i podejmowanie oszacowań, i“

„4. Pobór i odwożenie procentów sierocińskich.“

„*b)* bez polecenia sądu t. j. z ramienia urzędu“:

„1. Oszacowywanie szkód polnych, które magistrat ma podej„mywać z przyzwaniem dwóch taxatorów z gminy, i przyczem, „jeżeli sprawdzona szkoda przewyższa 50 zł., ma postarać się o „zabezpieczenie wynagrodzenia poszkodowanemu.“

„2. Skonstatowanie zgonu w wypadkach śmierci i rozporzą„dzenie tymczasowych kroków przeciw rozchwytywaniu spadku, „tudzież prowadzenie gospodarstwa i opieka nad małoletniemi aż do „rozstrzygnięcia sądów.“

Referent nadmienia, że w wniosku swoim ograniczył pomoc magistratu w funkcyach sądowych tylko na wypadki wymienione w ustępie *B. a)* i *b)*; komitet jednak uchwalił rozszerzeć pomienioną pomoc także na wypadki, przytoczone w ustępie *A.* pod 1., 2., 3., 4.

W wytoczonej w tej mierze debacie oświadczył się jeden z członków komisyi stanowczo przeciw temu, by magistrat przyjmował na siebie wymienione pod *A.* sprawy, bo to z jednej strony pociągnęłoby znacznie większe wydatki dla gminy, zniewalając go pomnożyć liczbę swych urzędników i sług, a z drugiej strony wkładałoby odpowiedzialności na tych urzędników. Inni członkowie komisyi popierali zdanie, by na gminy nie wkładać obowiązku do takich funkcyi pomocniczych, ale przyznać im tylko niejako upoważnienie czyli kompetencyę do tego.

Przedydujący wniósł najpierw kwestyę do głosowania:

a) Czy magistrat na rekwizycyę sądów lub względnie na wezwanie sądów powinien podejmować kroki sądowe czy nie?

Większością głosów zapadła na zapytanie to odpowiedź przyznawająca.

Drugie do głosowania wniesione zapytanie było treści następującej:

b) Czy magistrat do podejmowania takich kroków ma być tylko upoważniony czy także i obowiązany?

Większość głosów oświadczyła się za zobowiązaniem magistratu.

Przy głosowaniu na trzecie zapytanie,

c) które z przytoczonych pod *A.* 1., 2., 3., 4. czynności urzędowych obowiązany jest podejmować magistrat, oświadczyła się większość głosów tylko za punktami 1. i 4., a punkta 2. i 3. uchwalono wymazać.

Co do wymienionych pod *B.* czynności urzędowych, jakie magistrat ma podejmować z ramienia urzędu, przyjęto ustęp *a)* jednogłośnie, a ustęp *b)* większością głosów.

§. 135. „Sprawy magistratu mają być ze względu na przed„mioty i sposób urzędowania zawiadywane w dwóch oddziałach, „a to“:

„I. Do pierwszego będą przydzielone wszystkie w §. 126 „wymienione sprawy, a“

„II. do drugiego wszystkie inne w paragrafach 134—136 wy„liczone sprawy, tudzież takie, jakie z późniejszych rozporządzeń „przypadną gminie miejskiej.“

§. 136. „W miastach, gdzie znajduje się c. k. władza poli„cyjna, odpadają z zakresu działania magistratu należące do tej „władzy sprawy policyi publicznej i przydane jej prawnie gałęzie „policyi miejscowej.“

Paragrafy 135. i 136. przyjęto bez debaty jednogłośnie.

§. 137. „Magistrat i c. k. władza policyjna mają się wspierać „wzajemnie.“

„Gmina ponosi także wydatki na zakłady policyi miejscowej, „które zostają pod zarządem c. k. władzy policyjnej.“

Przy tym paragrafie uchwalono większością głosów opuścić ustęp drugi.

§. 138. „Tokowi spraw w pierwszym oddziale magistratu „przewodniczy bezpośrednio burmistrz, a do tego przewodnictwa „stoi mu przy boku pierwszy deputowany miejski, który go także „zastępuje w tem urzędowaniu w razie niebytności lub przeszko„dzenia.“

„Do tego wydziału będą także do pełnienia służby przydzie„leni szczególnie deputowani miejscy.“

§. 139. „Jeżeli burmistrz posiada przepisane w §. 97 uzdol„nienie, to w równy sposób §. 138. przewodniczy także sprawom „drugiego oddziału. W zawiadywaniu tych spraw stoi mu przy „boku jako pomocnik przeznaczony na jego zastępcę radca magi„stratu i zastępuje go w razie niebytności lub przeszkodzenia.“

„Nie posiada jednak burmistrz pomienionego uzdolnienia, to „wzmiankowany radca magistratu przewodniczy sprawom drugiego „wydziału.“

§. 140. „Sprawy magistratu będą toczyć się po części w ra„dzie, po części bez rady. W tym względzie wyda instrukcya „bliższe postanowienia.“

§. 141. „W naradach magistratu w pierwszym oddziale prze„wodniczy burmistrz, lub w razie jego przeszkodzenia pierwszy „deputowany miejski, w drugim zaś oddziale także burmistrz, jeżeli „posiada przepisane w §. 97. uzdolnienie, w przeciwnym wypadku „lub w razie niebytności lub przeszkodzenia radca magistratu, „przeznaczony na jego zastępcę w publicznych sprawach.“

„Uchwały zapadają po większości głosów, w obec równie „podzielonych głosów rozstrzyga głos prezydującego.“

„Burmistrz, któremu brakuje pomienionego uzdolnienia, obo„wiązany jest jednakowoż przedświadczyć się o toku i właści„wościach czynności urzędowych w drugim oddziale magistratu. „W tym celu może uczestniczyć i w naradach tego oddziału „i wglądać we wszystkie czynności tej części magistratu i ich „załatwianie.“

Paragrafy 138—141 przyjęto jednogłośnie.

§. 142. „Burmistrzowi przysłuża z zastosowaniem się do §. „138 przydzielanie osób do dwóch oddziałów magistratu i bezpo„średnie rozdzielanie spraw pomiędzy pojedyńczych referentów „w pierwszym oddziale, jak niemniej i w drugim, jeżeli w nim „przewodniczy także tokowi spraw (§. 139.)“

§. 143. „Burmistrz rozdaje urlopy podwładnym sobie człon„kom magistratu, urzędnikom i sługom.“

§. 144. „Burmistrzowi przysłuża w obec podwładnych mu „urzędników i sług władza dyscyplinarna według istniejących „przepisów.“

Na wniosek jednego z członków komisyi uchwalono większością głosów wymazać paragrafy 142 do 144 w ustawie, a przyjąć do przepisów wykonania czyli instrukcyi.

§. 145. „Burmistrzowi przysłuża prawo powstrzymać wyko„nanie uchwały magistratu powziętej w jednym lub drugim wydziale „w sprawie, która co do swej własności nie potrzebuje potwier„dzenia władzy państwa, jeżeliby uchwałę tę uznał przeciwną „przepisowi lub interesom gminy lub w czem innem przeciwną „regułom.“

§. 145. „Burmistrz jest odpowiedzialny za rozporządzenia, „które wyda i w ogóle za stan spraw, które ma zawiadywać „magistrat.“

§. 147. „Odpowiedzialność ta burmistrza ma rozciągać się „także i na zawiadywanie spraw w drugim oddziale, lecz jeżeli mu „nie przysłuża zupełne zwierzchnictwo w tym oddziale (§. 139), „to tylko o tyle, gdyby zaniechał opatrzeć oddział ten potrzebnemi „do wypełnienia obowiązków siłami, lub nie użył dozwolonych „środków, by zapewnić porządek w tym wydziale, lub nareście „gdyby swemu zastępcy dla spraw publicznych i w ogóle członkom „tego oddziału przeszkodził dopełnić ich obowiązków.“

Paragrafy 145 do 147 przyjęto jednogłośnie.

§. 148. „Deputowani miejscy i reszta członków magistratu „miejskiego obowiązani są wspierać gorliwie burmistrza w sprawo„waniu jego urzędu i wykonywać ściśle sprawy, jakie im przy„dzieli.“

Na wniosek jednego z członków komisyi zapadła uchwała opuścić paragraf ten w ustawie a przyjąć do instrukcyi. (C. d. n.)

(Zaspy i zapadliska na kolei tryestyńskiej.)

Wiedeń, 9. stycznia. Z powodu, że w takzwanym weneckim wyłomie między Tryestem a Grignano ciągle jeszcze załamują się skały, rozporządziło c. k. prezydyum namiestnictwa w Tryeście, by tymczasem ustały pociągi osobowe między Nabresiną a Tryestem. Po przedsięwziętej na dniu wczorajszym komisyi, pozwoliło pomienione namiestnictwo przejeżdżać tylko pociągom ładunkowym, ale dla rozporządzonych tam budowli bezpieczeństwa i innych powodów tylko we dnie o ile na to pozwolą okoliczności.

(Patent regulujący przedsiębierstwa przemysłowe, rzemieślnicze i rękodzielnicze.)
(Ciąg dalszy.)

§. 96. Również i stosunek między pryncypałem i uczniem może być niezwłocznie zerwany dla ważnych powodów przed upływem czasu wyraźnie lub domniemanie zastrzeżonego.

Zachodzi to szczególnie wtenczas:

1. Ze strony pryncypała,

a) Jeśli terminator dopuści się jakiego czynu wymienionego w §. 78, punkt 1, lit *b) i d)*;

b) Jeśli się to okaże dowodnie, że terminator jest niezdatny do wyuczenia się rzemiosła;

c) Jeśli terminator dla słabości zdrowia dłużej nad sześć tygodni niezdatny będzie do pracy;

d) Jeśliby terminator dłużej nad jeden miesiąc przytrzymany był w areszcie.

2. Ze strony terminatora, a odnośnie jego prawnych zastępców:

a) Jeśli pryncypał zaniedbuje w znaczny sposób obowiązków przyjętych na siebie, usiłuje nakłonić terminatora do czynów niemoralnych lub przeciwnych prawu, albo jeśli nadużywa prawa karności domowej;

b) Jeśliby pryncypał był więziony dłużej nad jeden miesiąc, a choćby też i krócej, lecz w przeciągu tego czasu nie pamiętał o utrzymaniu terminatora;

c) Jeśli pryncypał usunięty zostanie na pewien czas od rzemiosła swego w moc wyroku karnego;

d) Jeśli pryncypał przenosi się do innej gminy; wszelakoż żądanie względem rozwiązania stosunku musi być wniesione najpóźniej przed upływem dwóch miesięcy po przesiedleniu się rzeczonem.

§. 97. Za czternasto-dniowem wypowiedzeniem może terminator opuścić pryncypała, jeśli swój zawód zmienia lub przechodzi do innego rzemiosła; jeśli odbyciem całego czasu terminowania miałby sobie zatamowaną sposobność, jakaby mu się nastręczała do zabezpieczenia swego utrzymania, albo gdyby go rodzice z powodu zmiany okoliczności potrzebowali, by miał o nich staranie, prowadził im gospodarstwo, lub ich rzemiosło.

§. 98. Umowa o terminowanie ustaje sama przez się, jeśli jedna lub druga strona niezdoła dopełnić przyjętych na siebie zobowiązań, tudzież ze śmiercią pryncypała albo ucznia, lub przez zarzucenie rzemiosła ze strony pryncypała.

§. 99. Jeśli stosunek między pryncypałem a terminatorem zostaje zerwany przed upływem czasu wyraźnie lub domniemanie umówionego, lub jeśli prowadzenie rzemiosła ustaje, natenczas przepisy §§. 79, 80 i 81 przychodzą do zastosowania.

§. 100. Z rozwiązaniem tego stosunku pryncypał wydać ma uczniowi na jego żądanie świadectwo z odbytego czasu nauki, z zachowania się jego w ciągu terminowania, i z nabytego przy tem wykształcenia.

§. 101. Rękodzielnik, który z wiedzą przyjmuje terminatora zbiegłego, dopuszcza się winy, i razem z terminatorem odpowiada dawniejszemu pryncypałowi za szkody wynikłe ze zbiegnięcia terminatora, a to stosownie do §. 1302 powszech. kodexu cywilnego.

Zbiegły terminator dostawiony będzie na żądanie pryncypała do terminu, i popadnie stosownej karze wymierzonej przez pryncypała, lub według okoliczności także przez zwierzchność.

c) Postanowienia wspólne.

§. 102. Spory między samoistnymi przedsiębiercami przemysłowymi i ich pomocnikami i terminatorami wypływające ze stosunku służby lub nauki, które podczas trwania swojego albo przynajmniej przed upływem 30 dni przed ich ustaniem będą wniesione, mają być, jeśli przedsiębierca przemysłowy należy do którego z cechów lub gremium — załatwiane przez starszego w drodze dobrowolnego pogodzenia się, a w razie potrzeby za pomocą decyzyi.

Jeśli samoistny przedsiębierca przemysłowy nie należy do żadnego cechu, spory te traktowane będą i rozstrzygane przez władzę polityczną.

Decyzye starszego w cechu wykonywane będą w drodze administracyjnej.

Przeciw decyzyom takim mogą strony odwołać się w ciągu dni ośmiu do władzy politycznej, lecz odwołanie to nie wstrzymuje tymczasowego wykonania.

Te spory, które po upływie dni 30 po zerwaniu stosunku między pryncypałem a pomocnikami i terminatorami beda wniesione, należą do zakresu sądów zwyczajnych. (C. d. n.)

Anglia.

(Doniesienia na Gibraltar z teatru wojny marokańskiej. — Wiadomości z Chin.)

Londyn, 6go stycznia. Do Southamptonu zawinął okręt „Delta“ z indyjską i chińską pocztą. Angielska flota śródziemnego morza stała w Malcie i Gibraltarze. Według wiadomości z Gibraltaru stoczona 25. grudnia walka była najzaciętszą w teraźniejszej wyprawie marokańskiej. Hiszpański jenerał zsiadł z konia, prowadził sam swój korpus na pozycye nieprzyjacielskie i zdobył je bagnetem. 38 Maurów poległo na tem placu; 10 hiszpańskich okrętów wyprawiono z Hawany do Maroko. Armię hiszpańską miano powiększyć na 80.000 ludzi. Niektóre bataliony postępowały lądem do Algesiras, aby stamtąd odpłynąć do Ceuty. Po dzień 30. grudnia wynosiła hiszpańska strata 6000 ludzi.

Według „Leds Mercury“ osądzono w Kantonie i stracono kilku Chinczyków za to, że niejaką liczbę ubogich ziomków swoich zwabili do siebie fałszywemi objetnicami i zaprzedali ich w Kuliów przedsiębiercom europejskim. Na jaką stopę odbywa się wywóz niewolników, wiadomo powszechnie. Niedawno rozbił się na indyjskich wodach amerykański okręt „Flora Temple“, wiozący 800 Kuliów, którzy byli przeznaczeni do Hawany.

Francya.

(Wiadomości bieżące.)

Paryż, 6. stycznia. Hrabia Persygny odjechał wczoraj z powrotem do Londynu.

— Biskup wersalski wydał liberalny manifest.

Włochy.

(Towarzystwa polityczne i ich naczelnicy. — Rozporządzenie Faryniego.)

Nazione zawiera list Garybaldego do deputowanego Malenchini. Garybaldi nastaje, by wszystką zdolną do broni męską ludność Włoch środkowych zaciągać do gwardyi narodowej. Podaje propozycyę, by utworzyć trzy kategorye i starszych ludzi używać do służby w miastach, drugi oddział na załogę w twierdzach, resztę do służby polnej.

Prezydencyę w rewolucyjnem, w Medyolanie pod nazwą *Associazione italiana* zawiązanem stowarzyszeniu złożył Garybaldi z tym dodatkiem, że we Włoszech nie powinno istnieć osobno stowarzyszenie, ale naród cały powinien tworzyć jedno towarzystwo. Pomimo to, przyjął prezydencyę takzwanego towarzystwa *Liberi comizzii*, które odtąd jednak nosić będzie nazwę *Nazione armato*. Prowizoryczny regulamin zawiera cztery artykuły i wyraża, że prowizoryczny komitet rozpada się na cztery części: sekcyę uzbrojenia, prasy, sekcyę konstytuującą i sekcyę wyborczą. Regulamin ten podpisali Garybaldi prezydent, A. Brofferio, R. Sineo, C. Beolchi, M. Farina, G. A. Sana, G. A. Sprani, G. C. Garelli sami deputowani sardyńscy.

Toskański rząd rewolucyjny mianował sześciu czy siedmiu poruczników okrętowych do marynarki toskańskiej, która na teraz składa się z jednego okrętu „Il Giglio."

— Dyktator Faryni wyznaczył z funduszów państwa roczną pensyę 360 włoskich lirów wszystkim tym co ranieni w walkach rewolucyjnych w latach 1848, 1849 i 1859 stali się niezdolnemi do pracy. Oprócz tego chcąc municypalności modeńskiej złożyć z początkiem roku dowód wdzięczności za jej gorliwość patryotyczną kazał rozdzielić 1000 strzelb na uzbrojenie gwardyi narodowej.

Dania.

(Rozruchy uliczne.)

Kopenhaga, 2. stycznia. W ostatni wieczór roku czyli raczej w pierwszą noc nowego roku przyszło do swawoli ulicznej, jaką z góry przewidywano. Przed oknami zamku Christiansborg zebrał się liczny tłum pospólstwa i pomiędzy innemi zaczął przyśpiewywać różne piosnki oszczercze. Odpędzony kijami z pobliża pałacu udał się w inną stronę, chąc jak mówiono wnieść wiwat księciu Chrystianowi, a pereat ministrowi baronowi Blixen-Finecke. Zamiarowi temu przeszkodziła czujność policyi, która jak mówi dziennik *Avertissimentstitende* bezwzględnem użyciem samych tylko lasek policyantów rozprószyła natłok uliczny. *Berlingske Titende* zawiera o tych wypadkach następującą krótką wzmiankę:

„W wieczór noworoczny przyszło tu do zbiegowiska ulicznego, które acz należy na szczęście do rzadkich u nas wypadków, nie zaskoczyło nas niestety niespodziewanie, mając wzgląd na agitacyę, jaka z różnych wychodziła stron.

Księstwa Naddunajskie.

(Rocznica powrotu księcia. — Sprawa z Baszą załatwiona. — Zamknięcie zgromadzenia deputowanych. — Nowe wybory.)

Belgrad, 24. grudnia. Bicie w dzwony, salwy z dział i przeciągające po ulicach bandy muzyczne zapowiadają dziś — tak donosi *Wanderer* — uroczystość dnia, w którym przeszłego roku proklamowano księcia Miłosza po raz drugi władcą w Serbii. Wieczorem będzie miasto iluminowane. W niebezpiecznym stanie księcia pomimo kilkakrotnych narad lekarskich nie nastąpiło polepszenie. — W sprawie między tureckim Baszą a serbskim rządem rozstrzygnięto, jak donosi *Temesw. Ztg.* z 23. z Belgradu, za wstawieniem się konzulów na korzyść Baszy, a tak sprawa jest załatwioną. Według tego należy sprostować doniesieniu *Serbskiego Dnewnika*, że Basza zerwał swoje stosunki z serbskim rządem.

Bukareszt, 23. grudnia. Przy otwarciu izby prawodawczej dnia 18. b. m. odczytał prezydent, zgromadzonym deputowanym w imieniu księcia Kuzy mowę, która w *Monitorul official* z dnia onegdajszego zajmuje kilka stronnic i nadmienia o wewnętrznych reformach mających się zaprowadzić w Multanach i na Wołoszczyznie. Finanse mają być uregulowane pożyczką zagraniczną i założeniem banku, sprawiedliwość będzie ściśle przestrzegana, a obce wyznania religijne będą tak szanowane, jak krajowe. Największa uwaga będzie zwracana na administracyę wewnętrzną, oświecenie publiczne, handel i przemysłowość a wojsko podniesie się na taki stopień, aby w razie potrzeby mogło bronić ojczyzny. Cudzoziemcy, z którymi niekiedy z nienawiścią postępowano, będą doznawać najłagodniejszego obejścia, „ażeby nie byli zmuszeni szukać innej opieki, jak tylko opieki łagodnych ustaw romańskich." Nakoniec odczytano dekret księcia, datowany z Jas, który nakazuje zamknięcie izby. Drugi dekret rozporządza nowe wybory deputowanych, gdyż teraźniejsze wyborem księcia dopełniły swej misyi.

Odroczenie stanów motywują dzienniki wołoskie, jak pisze *Kolozsvari közlöny* w następujący sposób: Zgromadzenie stanów, jak było zwołane przeszłego roku tylko dla wyboru księcia, nie posiada legislacyjnych praw i pełnomocnictw, przytem składało się powiększej części z mężów partyi konserwacyjnej, tak iż członkowie wyprawieni do fokszańskiego komitetu, wbrew książęcemu rozporządzeniu, nie uczynili ani kroku do uwolnienia włościan. Książę poszedł więc tylko za mądrem swem natchnieniem, gdy rozwiązał zgromadzenie stanów, po którego działaniu nie można się było spodziewać szczęścia dla kraju. W wyborach, które teraz mają nastąpić, pożądany jest najszczególniej wybór mężów wolnomyślących.

Grecya.

(Czynności w izbach. — Wyroki sądowe w sprawach dziennikarskich.)

Ateny, 31. grudnia. Izba druga sprawdziła już wybory i mianowała p. Latos, pp. Naflis i Zatos wiceprezydentami. Wszyscy trzej należą do stronnictwa rządowego. Na przyszły tydzień rozpocznie się debata nad adresem, a należy się spodziewać burzliwych rozpraw.

— Dziennik opozycyjny *Eon* ulegał ostatniemi dniami kilkakrotnej konfiskacie a odpowiedzialny wydawca skazany został za wzgardliwe wyrażenie się o rządzie i podburzanie ludności do nieprawnych kroków na trzymiesięczne więzienie, 150 drachmów grzywny i zawieszenie dziennika na miesiąc. U wydawcy innego dziennika przetrząsała policya mieszkanie.

Turcya.

(Zaprowadzenie pręgierza.)

Konstantynopol, 30. grudnia. Nowem widowiskiem dla mieszkańców stolicy jest, jak pisze *Triest. Ztg.*, wystawianie zbrodniarzy na pręgierzu. Tego tygodnia wystawiono w Stambule dla przykładu na widok publiczny we wtorek, środę i czwartek ośmiu zbójców, których skazano na kilkuletnią lub dożywotnią karę więzienia. Przypięty na ich piersiach na kształt wielkiego serca wycięty papier zawierał w tureckim języku imię i miejsce urodzenia zbrodniarza, następnie miejsce, gdzie zbrodnię popełnił i zasądzoną karę.

Azya.

(Ratyfikacya traktatu francuskiego w Jeddo.)

Monitor ogłasza następującą korespondencyę z Jeddo z dnia 22. września.

„Wymiana ratyfikacyi traktatu zawartego dnia 9. października 1858 roku między Francyą a Japonią odbyło się dzisiaj z wielką uroczystością w ministeryum spraw zewnętrznych. Francuski jeneralny konzul w Japonii p. du Chesne de Bellecourt udał się konno w towarzystwie komendanta i sztabu śrubowej korwety „Duchayle"; traktat z podpisem Cesarza, niosło kilku okrętowych żołnierzy na postumencie przyozdobionym w francuskie chorągwie, postument otaczała honorowa gwardya z 50 uzbrojonych majtków. Członkowie ambasady jechali w palankinach. Po dwugodzinnym pochodzie wśród niezliczonego tłumu ludu przybył cały orszak do gmachu urzędowego na kształt twierdzy w środku miasta, dokąd przypuszczani bywają zwykle tylko lenni książęta państwa, ich familie i oficerowie dworu. Ministrowie japońscy powitali p. Bellecourt i jego świtę po przybyciu do pałacu spraw zewnętrznych. Rozpoznanie i wymiana traktatów trwała blisko dwie godzin. Francuscy i japońscy pełnomocnicy porownywali je w obecności ministrów. Ksiądz Girard, przełożony misyi w Japonii, który przy francuskim jeneralnym konzulacie prowizorycznie pełni urząd tłumacza języka japońskiego, porownywał japońską treść tych traktatów. Gdy przekonano się, że wszystko było w porządku, oddano japońskim ministrom traktat z ratyfikacyą Cesarza Napoleona, traktat zaś z ratyfikacyą Cesarza Japonii wręczono p. Bellecourt w podwójnej skrzyneczce z czarnego laku najpiękniejszej roboty. Przy tej sposobności ubrany był ksiądz Girard w ornacie kapłańskim. Rządom więc Cesarza Napoleona dozwoliła opatrzność przywrócić na japońskiej ziemi wyznanie religii, której apostołów i uczniów dawniej na mocy ustaw krajowych karano śmiercią. Już nie po kryjomu i nie z bojaźnią występuje katolicyzm w kraju, gdzie poległo tylu męczenników, ale w obec rządu samego i jawnie, rozumie się, że w pewnych granicach, ale na mocy prawa uświęconego prawem internacyonalnem. W chwili ukończenia ceremonii powitała śrubowa korweta swoimi salwami francuską banderę wywieszoną po raz pierwszy na mieszkaniu jeneralnego konzula. Rosyjska fregata „Askold" i angielska korweta „Highflyer" powitała francuską banderę także 21 strzałami działowemi.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Turyn, 8. stycznia. Senator Collegno i deputowany Conte Cays ogłosili deklaracye w obronie Papieża; deputowani Costa della Torre i margrabia Brignole Sale mają wydać pisma w tym samym duchu; prócz tego odejdzie ztąd adres życzliwości do Rzymu.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum	Stopień ciepła według Reaum.	Siła powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	330 06	+ 0.4°	90 3	zachodni sł.	pochmurno
2. god. po poł.	330 22	+ 1.2°	83 9	„ „	„
10. god. wiecz.	330 38	-- 0 2°	85 8	„ „	„

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

Hotel rosyjski: PP. Rubczyński Alfred, ze Stanina.

Hotel europejski: Wesołowski Józef, adwokat krajowy, ze Złoczowa. — Hoszowski Jan, ze Stryja. — Tchórznicki Kazimierz, z Nadyb.

Hotel Langa: Simoński Władysław, z Krakowa. — Steurer, c. k. porucznik, z Wiednia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

PP. Bodziński Str., c. r. rotm., do Rosyi. — Baworowski Józef, c. k. szambelan, do Wiednia. — Czarnożyński Stanisław, do Horodyszcza. — Papara Władysław, do Witkowa. — Pohorecki Fr., do Ciechobórza. — Bersott Otto, c. k. porucznik, do Wiednia. — Hr. Golejowski Kornel, do Krzywcza.— Hr. Dzieduszycki Wład., do Jezupola. — Januszewski Teofil, do Ubinia. — Głogowski Artur, do Bojaniec. — Starzyński Boj., do Derewni.

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen zboża i innych artykułów, jakie były w drugiej połowie grudnia r. b. na targach w obwodzie lwowskim, przemyskim, samborskim, stanisławowskim, brzeżańskim i kołomyjskim.

	Obwód											
	Lwów		Przemyśl		Sambór		Stanisławów		Brzeżany		Kołomyja	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	2	72	2	98	2	75	3	4	2	86	2	80
„ żyta . . .	1	58	1	79	1	69	1	87	1	79	1	64
„ jęczmienia .	1	42	1	62	1	33	1	39	1	37	1	20
„ owsa . . .	1	25	1	10	.	91	.	87	.	86	.	69
„ hreczki . .	1	54	1	78	1	57	2	3	1	65	2	2
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.	.	1	98	1	79	1	56
„ kartofli . .	.	56	.	61	.	55	.	73	.	48	.	76
Cetnar siana . . .	.	82	1	4	.	95	1	16	1	42	1	12
„ wełny . . .	.	.	100	.	.	.	38	12	46	.	29	.
„ nasienia konicza	.	.	25	.	.	.	36	75	31	50	.	.
Sąg drzewa twardego	7	87	7	40	7	88	6	52	5	83	6	10
„ „ miękkiego	5	90	5	45	5	25	4	79	4	40	3	45
Funt mięsa wołowego	.	9½	.	9¾	.	10	.	8½	.	9	.	7
Mas okowity . . .	.	85	.	58	.	53	.	44		44	.	50

TEATR.

Dziś na scenie niem.: *Wielki koncert rodzeństwa Neruda* i komedya: **„Das Versprechen hinterm Herd."**

Kurs lwowski.

Dnia 11. stycznia.		gotówką		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	93	5	98
Dukat cesarski	„ „	5	96	6	1
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	23	10	31
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	95	1	97
Talar pruski	„ „	1	90	1	93
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—		—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	82	85	83	35
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	5	72	61
5% Rożyczka narodowa	bez kuponów	78	20	78	85

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 11 stycznia	zł.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po . . . . . . wal. austr.	—	—
„ przedał „ „ 100 po	83	—
„ dawał „ „ 100	82	50
„ żądał „ „ 100	—	—
Wartość kupona od 100 złr.	—	11⅔

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 11 stycznia

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 79.10 Metaliki po 5% za 100 zł. 72 10; po 4½% za 100 zł. —.— ; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 873.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 202 —; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 108 80. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 126.60. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —. .

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.1, dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności chrześciańskiej we Lwowie na czas od 12. do 18. stycznia 1860.

Tutejsi rzeźnicy i rzeźniczki podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

Nazwisko	Miejsce		Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Piersi (brust)	Części przydatne od łytki i głowy	Uwaga
			1 funt wiedeński za krajcary w walucie austryackiej.																
Frankowska Joanna	Cela nr. 1	W jatkach murowanych na krakowskiem	30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Żelichowski Jan	„ 2		26	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Motylewski Franciszek	„ 3		30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Sidorowicz Stanisław	„ 4		35	18	18	30	14	18	18	22	18	14	16	14	14	14	16	14	
Kohmann Ignacy	„ 5		25	18	18	20	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kohmann Antoni (syn)	„ 6		35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	16	14	
Lipanowicz Piotr	„ 7		26	20	20	25	14	18	18	20	16	14	14	14	14	14	14	14	
Solska Józefa	„ 8		35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	16	14	
Hachlewska Apolonia	„ 9		26	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Zaworska Agnieszka	„ 10		26	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Kohmann Antoni (ojciec)	„ 11		35	20	20	30	14	20	20	20	20	14	16	14	14	14	16	14	
Łępicki Maciej	„ 12		30	20	20	20	14	18	18	20	18	14	16	14	14	14	16	14	
Motylewski Wojciech	„ 13		30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Mokrzycki Jędrzej	„ 14		30	18	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kochelles Jakób	„ 15		17	15	16	16	10	16	16	16	15	13	13	13	13	13	13	12	
Beitscher Daniel	„ 16		18	16	16	.	.	16	16	16	14	13	13	13	13	13	13	13	
Sidorowicz Józef	„ 1	W jatkach mur. na halickiem	28	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Niewiadomski Walenty	„ 2		28	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Motylewski Klemens	„ 3		33	18	18	30	14	16	16	18	16	14	14	14	14	15	14	14	
Solski Ludwik	„ 4		30	20	20	30	14	18	18	20	16	14	14	14	14	15	15	14	
Jakubiczka Piotr	„ 6		28	20	20	28	14	20	20	20	16	14	14	14	14	16	14	14	
Frankowska Anna	„ 7		30	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Rożniatowicz Kazimierz	„ 9		30	20	20	30	16	20	20	20	16	14	14	14	14	14	14	14	
Klimpel Wacław	w budzie nr. 1	na Chorążczyznie	22	17	17	20	12	17	17	17	17	14	14	14	14	14	14	12	
Schrenzel Feiwel	„ 9		20	18	18	18	12	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kochelles Jakób	„ 10		22	18	20	24	14	20	20	20	16	14	14	14	14	15	15	14	
Luft Wolf	„ 12		20	18	18	20	12	18	18	18	16	14	14	14	14	15	14	14	
Tafel Majer Barach	„ 17		18	16	16	18	13	16	16	16	16	13	13	13	13	13	13	13	
Gołębski Antoni	w budzie nr. 2	przy jatkach krakowskich	30	20	20	30	14	20	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Lunda Katarzyna	„ 3		25	18	18	20	14	18	16	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Górski Józef	„ 4		30	18	18	20	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Michoński Franciszek	„ 5		30	20	20	30	14	20	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Mokrzycki Karol	„ 6		30	20	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Danielski Franciszek	„ 7		30	20	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Lipanowicz Jakób	„ 8		30	18	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Klimpel Wacław	14 na p. brodz.		22	17	17	20	12	17	17	17	16	13	13	13	13	13	13	12	
Pordes Mojżesz	16 „ „		20	18	18	14	14	18	16	18	15	12	13	14	13	14	15	12	
Hartel Izak Hersz	15 obok koś. ś. Anny		20	16	18	18	13	18	18	18	15	13	13	13	13	13	15	13	

Z urzędu targowego stołecznego miasta
Lwów, dnia 12. stycznia 1860.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.* *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*